

Erik Mortensen (S):

Jeg har aldrig været i tvivl om ministerens bedste hensigter, men det vil være yderst gavnligt at få et helt præcist svar på, hvad det lige nøjagtig er, der forhindrer det.

Kl. 13.55

Jeg har selv opremset en stribe støtteordninger, som EU selvfølgelig har godkendt, også inden for snævre erhvervsgrænser. Hvis jeg ikke får det direkte på papir, vil jeg derfor have svært ved at acceptere, at den mulighed er helt udelukket, og jeg synes heller ikke, ministeren gør sig særlig umage i sit skriftlige svar til Nordjyske Stiftstidende med at præcisere, at her er *problemet*. Man har som sagt kørt den ordning i flere omgange med landbruget, man har også gjort det med fiskeriet, og derfor er det rent umiddelbart svært at se, at nu kan man bare ikke gøre det.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Grunden til, at man i Fiskeribanken har anvendt inkonvertible lån som grundlag for de muligheder, der er givet til fiskeriet – altså de lånemuligheder, fiskeriet har haft – er, at de inkonvertible lån som udgangspunkt har haft et lavere renteniveau end andre obligationslån. Det er det, der har været udgangspunktet, og det er det, der har været ønsket, så jeg håber da, fiskeriet kan se, at det i en periode har haft et renteniveau, der generelt har været lavere end andre steder.

Vi har 200 mio. kr. til rådighed til forskellige initiativer for fiskeriet i 2004. Dem vil jeg udmønte i samarbejde med Danmarks Fiskeriforening, og et af elementerne kan være anvendelse af en ophugningsordning for de typer fiskeri og de fiskere, som føler sig ekstremt trængt.

Jeg vil godt lige til sidst tilføje en bemærkning om Fiskeribanken. Jeg ved, at Fiskeribanken vil drøfte på sit møde, om der igen skal åbnes mulighed for at give lån med variabel rente i fremtiden, så man i realiteten kan komme ned på et niveau, der svarer til ca. 2,6 pct., altså et variabelt lån. Fiskeribanken vil dyrke den mulighed, og jeg vil så få lejlighed til at vende tilbage til Fødevareudvalget med yderligere kommentarer og opfølgning på sagen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og af lov om planlægning samt ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven. (Forenklinger m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 14/1 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Regeringen er fast besluttet på at sikre og udbygge et konkurrencedygtigt skattesystem, og i den forbindelse udfolder regeringen løbende væsentlige bestræbelser for at lette erhvervslivets administrative byrder og forenkle skatreglerne. L 126 er en del af dette projekt og indeholder forslag til en række forenklinger af skatte- og afgiftslovgivningen, hvoraf jeg kun skal nævne og kommentere nogle få.

For det første: Det foreslås at ophæve ejerlejlighedsavancebeskatningsloven, altså den særlige skat i forbindelse med førstegangssalg af ejerlejligheder, dels fordi loven kun anvendes meget sjældent, dels fordi der nu er indført en generel skattepligt for avance ved salg af ejerlejligheder efter ejendomsavancebeskatningsloven, hvis lejligheden ikke er beboet af ejeren.

Den lov, der nu ophæves, var begrundet i et ønske om at hindre spekulation i, at fortjeneste ved salg af fast ejendom, herunder salg af visse ejerlejligheder, var skattefri. Det er den ikke længere, og bl.a. derfor kan loven ophæves uden væsentlig skade.

For det andet: Det foreslås at afskaffe frigørelsesafgiftsloven, altså den lov, der medfører, at der skal betales en særlig skat af den værdistigning, der indtræder, når landzonejord overføres til byzone eller til sommerhusområde. Skatten forfalder allerede ved overførslen, uanset om jorden er solgt og pengene kommet i kassen, og det forekommer voldsomt, selv om der er mulighed for henstand, kommunal købspligt og andre lempelser.

Loven var velbegrundet, da den blev indført, men i dag er omfanget af overførsel af landarealer til byzone væsentlig lavere, idet kommunerne i langt højere grad gennemfører en planlægning, der indebærer, at der ikke inddrages mere